

Arrest

nr. 232 397 van 10 februari 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213/15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 februari 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 maart 2019 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat N. DIRICKX en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 september 2018 dient de verzoekende partij, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in functie van haar Belgische partner.

Op 25 februari 2019, met kennisgeving op 6 maart 2019, neemt de gemachtigde van de bevoegde minister de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 06.09.2018 werd ingediend door:

Naam: L. (...)

Voorna(a)m(en): S.H. (...)

Nationaliteit: Suriname

Geboortedatum: (...).1993

Geboorteplaats: Paramaribo

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van zijn Belgische partner, de genaamde R.R.L. (...) (RR (...)), *in toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980.*

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de ‘familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon de volgende bewijzen voor:

- Een rekeningoverzicht dd 10.05.2018 met beschikbare saldo op naam van referentiepersoon. Deze financiële situatie is echter slechts een momentopname. Bovendien werden er geen bijkomende documenten voorgelegd waaruit blijkt hoelang deze sommen al op de rekening staan, zodat er niet kan beoordeeld worden of deze voldoende stabiel zijn. Dit document kan niet worden aanvaard als bewijs van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

- Loonbrieven van de maanden september en oktober 2018 van haar tewerkstelling bij P.B. (...) NV te Wilrijk. Uit bijkomende gegevens in het administratief dossier blijkt evenwel dat deze tewerkstelling werd beëindigd op 31.12.2018. Bijgevolg kunnen deze loonfiches niet mee in overweging genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

- Een overeenkomst van een individuele beroepsopleiding en contract van VDAB op naam van betrokkene (beginnend op 13.11.2018 en eindigend op 24.02.2019)

Uit voorgelegde bewijzen heeft onze dienst geen zicht op de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon en kan dus ook niet beoordeeld worden of de referentiepersoon heden over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Wat betreft de behoefteanalyse overeenkomstig artikel 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, deze is hier overbodig. Immers er is niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn. Er is enkel vastgesteld dat de evaluatie niet kan gemaakt worden bij gebrek aan het zicht op de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RVS nr. 2220809 dd. 12.03.2013).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te

gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Zij betoogt:

“Volgens de bestreden beslissing heeft de verwerende partij geen zicht op de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon en kan bijgevolg niet beoordeeld worden of de referentiepersoon beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen.

Over de inkomsten van de verzoeker wordt niets gemotiveerd.

Eerste onderdeel.

(...)

Er werd geen rekening gehouden met de inkomsten van verzoeker die op zeer korte termijn werk wist te vinden. Er werd immers een arbeidscontract van VDAB overgemaakt zonder dat er rekening werd mee gehouden in de motivering.

Het spreekt voor zich dat het feit dat de verzoekende partij eigen inkomsten heeft, een invloed heeft op de samenstelling van de bestaansmiddelen die de burger van de unie die vervoegd wordt en zijn familieleden nodig hebben om niet ten laste te vallen van de openbare overheden.

Bij het onderzoek van de behoefteanalyse moet de verwerende partij de eventuele inkomsten van de verzoekende partij zelf wel mee in rekening nemen, (zie Rvv 217 944 dd 6 maart 2019)

(...)

Tweede onderdeel

Verweerder heeft in de weigeringsbeslissing geen rekening gehouden met de inkomsten van verzoeker zelf (contract VDAB). De verwerende partij vermeldt het stuk zonder hieromtrent te motiveren.

Het staat vast dat de Belgische referentiepersoon naast haar eigen inkomsten uit tewerkstelling eveneens beschikt over de inkomsten uit tewerkstelling van verzoeker. Verzoeker werkt nog steeds, zie stukken in bijlage.

Uit de bestreden beslissing blijkt geen motief met betrekking tot de inkomsten van verzoeker zelf. In de bestreden beslissing wordt niet aangegeven op grond waarvan de verweerder tot de conclusie komt dat deze ingeroepen elementen/stavingsstukken niet weerhouden worden als bewijs van voldoende, stabiele en toereikende bestaansmiddelen in de zin van artikel 42 §1, lid 2 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beslissing blijkt bijgevolg dat met een aantal duidelijke en niet-betwistbare elementen geen rekening is gehouden. De motivering van de bestreden beslissing kan bezwaarlijk afdoende worden genoemd nu de door verzoeker aangehaalde elementen in zijn aanvraag geenszins worden beantwoord.

De motivering is niet afdoende en schendt bijgevolg artikelen 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen en artikelen 42 §1 en 62 van de Vreemdelingenwet.”

2.2. De verwerende partij laat na een nota met opmerkingen in te dienen, hoewel zij hiertoe werd uitgenodigd per brief van de griffie van de Raad van 5 april 2019.

2.3. De verzoekende partij betoogt dat de bestreden beslissing de formele motiveringsplicht schendt doordat niet afdoende wordt gemotiveerd waarom haar eigen inkomsten uit tewerkstelling, waarvan zij het bewijs voorlegde in het kader van de aanvraag gezinshereniging van 6 september 2018 met haar Belgische partner, niet kunnen dienen als bewijs van het bestaan van regelmatige, stabiele en toereikende bestaansmiddelen. Zij stelt dat de motieven van de bestreden beslissing niet toelaten te begrijpen waarom deze stukken niet worden aanvaard.

De verzoekende partij diende een aanvraag gezinshereniging in op grond van de artikelen 40*bis* en 40*ter* van de vreemdelingenwet.

Artikel 40*ter* van de vreemdelingenwet luidt ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing als volgt:

“§ 2.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° (...)

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.”

Artikel 40bis van de vreemdelingenwet luidt ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing als volgt:

“§ 2

Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

– indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

– ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

– ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. De minimumleeftijd van de partners wordt teruggebracht tot achttien jaar wanneer zij het bewijs leveren van een samenwoning van ten minste een jaar voordat de vreemdeling bij wie men zich voegt, in het Rijk aankwam; (2)

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek;

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek.

(...)”

Samen met de verzoekende partij stelt de Raad vast dat de verwerende partij er in de bestreden beslissing weliswaar op wijst dat in het kader van het bewijs van de bestaansmiddelen een overeenkomst van een individuele beroepsopleiding en contract van de VDAB op naam van de verzoekende partij zelf werd voorgelegd, maar de verwerende partij verduidelijkt niet waarom dit niet toelaat het bewijs te vormen van de bestaansmiddelen zoals omschreven in artikel 40ter van de vreemdelingenwet. Integendeel stelt de verwerende partij slechts het volgende:

“Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon de volgende bewijzen voor:

- Een rekeningoverzicht dd 10.05.2018 met beschikbare saldo op naam van referentiepersoon. Deze financiële situatie is echter slechts een momentopname. Bovendien werden er geen bijkomende documenten voorgelegd waaruit blijkt hoelang deze sommen al op de rekening staan, zodat er niet kan beoordeeld worden of deze voldoende stabiel zijn. Dit document kan niet worden aanvaard als bewijs van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

- Loonbrieven van de maanden september en oktober 2018 van haar tewerkstelling bij P.B. (...) NV te Wilrijk. Uit bijkomende gegevens in het administratief dossier blijkt evenwel dat deze tewerkstelling werd beëindigd op 31.12.2018. Bijgevolg kunnen deze loonfiches niet mee in overweging genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

- Een overeenkomst van een individuele beroepsopleiding en contract van VDAB op naam van betrokkene (beginnend op 13.11.2018 en eindigend op 24.02.2019)

Uit voorgelegde bewijzen heeft onze dienst geen zicht op de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon en kan dus ook niet beoordeeld worden of de referentiepersoon heden over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Wat betreft de behoefteanalyse overeenkomstig artikel 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, deze is hier overbodig. Immers er is niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn. Er is enkel vastgesteld dat de evaluatie niet kan gemaakt worden bij gebrek aan het zicht op de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RVS nr. 2220809 dd. 12.03.2013).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.”

De verwerende partij laat geheel na te verduidelijken waarom de eigen inkomsten van de verzoekende partij, waaromtrent zij niet ontkent dat een bewijsstuk werd voorgelegd, geen bewijs vormen van de bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij kan dan ook gevolgd worden waar zij stelt niet te kunnen begrijpen waarom de voorgelegde stukken niet worden aanvaard als bewijs dat is voldaan aan de voorwaarden voor gezinshereniging. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de motivering waarom ze niet aanvaard worden niet afdoende is.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond. De bestreden beslissing schendt de formele motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere middelonderdelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 februari 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend negentien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU